

Sygn. akt XI GC 1316/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 6 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Wójcik-Wojnowska

Protokolant: Przemysław Badurka

po rozpoznaniu w dniu 25 stycznia 2018 r. w Szczecinie na rozprawie

sprawy z powództwa R. S.

przeciwko R. W. (1)

o zapłatę

i z powództwa wzajemnego R. W. (1)

przeciwko R. S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego R. W. (1) na rzecz powoda R. S. kwotę 6856,60 zł (sześć tysięcy osiemset pięćdziesiąt sześć złotych sześćdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami (od dnia 1 stycznia 2016 roku z ustawowymi odsetkami za opóźnienie) liczonymi od dnia 7 listopada 2015 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od R. W. (1) na rzecz R. S. kwotę 2667zł (dwa tysiące sześćset sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,

III. oddala powództwo wzajemne,

IV. zasądza od R. W. (1) na rzecz R. S. kwotę 1200 zł (tysiąc dwieście złotych) tytułem kosztów procesu wywołanych pozwem wzajemnym;

V. nakazuje ściągnąć od R. W. (1) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie kwotę 513,84 zł (pięćset trzysta osiemdziesiąt cztery grosze) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt XI GC 1316/16

Sprawa rozpoznana z pominięciem przepisów o postępowaniu uproszczonym

UZASADNIENIE

Dnia 19 sierpnia 2016 roku powód R. S. wniósł przeciwko pozwanemu R. W. (1) pozew o zapłatę kwoty 6.856,60 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 07 listopada 2015r. do dnia zapłaty oraz złożył wniosek o zasądzenie kosztów postępowania sądowego.

W uzasadnieniu swego żądania powód wskazał, iż w ramach prowadzonych działalności gospodarczych pozwany zlecał powodowi wykonanie, dostawę oraz montaż wyposażenia i doposażenia meblowego w pensjonacie (...) w P.. W 2015r.

w oparciu o złożone przez pozwanego „domówienie”, strony zawarły umowę, na mocy której powód zobowiązał się do doposażenia ww. pensjonatu w zabudowy i meble, a wynagrodzenie z tego tytułu zostało ustalone na kwotę 10.356,60 zł. Pozwany wpłacił zaliczkę w kwocie 3.500 zł, wobec czego do zapłaty na rzecz powoda z tytułu tej umowy pozostała kwota 6.856,60 zł. Umowa została prawidłowo wykonana, a pozwany do czasu otrzymania faktury nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń. Dopiero po otrzymaniu faktury i wezwania do zapłaty skierował do powoda pismo zawierające listę rzekomo ujawnionych wad wyposażenia meblowego, zamontowanego jednak przez powoda w ramach którejś z wcześniejszych umów. W piśmie tym pozwany żądał obniżenia ceny o kwotę 10.024,50 zł, którą miał przeznaczyć na usunięcie wad. Strona powodowa wskazała, iż nie zaakceptowała próby dokonania przez pozwanego potrącenia nieistniejącej wierzytelności pozwanego z wierzytelnością powoda dochodzoną niniejszym pozwem, a uprawnienia pozwanego z tytułu potencjalnych wad wygasły.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 30 sierpnia 2016 roku Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie XI Wydział Gospodarczy orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, iż zgłasza zarzut nieistnienia wierzytelności umorzonych wskutek potrącenia oświadczeniem z dnia 14 października 2015r. Pozwany wskazał, iż niemalże od samego początku współpracy stron występowały problemy przy montażu. Powód wykonał zbyt niskie szafy, dlatego ostatecznie, w celu m.in. dochowania warunków umowy, dorobił szafom nóżki. Z uwagi na to, iż prace te powód wykonał niemalże na ostatnią chwilę przed sezonem, pozwany zaakceptował takie zmiany. Strona pozwana wskazała również, iż powód niezgodnie z zamówieniem wykonał szafkę w recepcji na klucze, gdyż nie zawierała umówionej liczby przegródek. Powód poinformował, iż po sezonie w roku 2015r. ujawniły się wady w wykonanych przez powoda meblach, które zostały przez pozwanego zgłoszone w mailu z dnia 18 września 2015r. Powód nie oferował wymiany mebli, ich naprawy czy zamontowania cokołów w związku z wadliwym wykonaniem szaf, jedynie potwierdził, iż reklamacja została przyjęta. Pozwany ustalił, iż koszt usunięcia wad wyniósłby 10.024,50 zł i zażądał obniżenia ceny o kwotę 10.024,50 zł, następnie złożył oświadczenie o potrąceniu wierzytelności powoda w wysokości 6.051,60 zł z wierzytelnością pozwanego w wysokości 10.024,50 zł informując, iż wierzytelność powoda uległa całkowitemu umorzeniu, zaś wierzytelność pozwanego uległa zmniejszeniu do kwoty 3.972,90 zł. Pozwany zaprzecza również, aby jego roszczenie wygasło.

Pozwany wraz ze sprzeciwem od nakazu zapłaty, tj. w dniu 06 października 2016r. złożył pozew wzajemny, w którym wniósł o zasądzenie od powoda (pозwanego wzajemnego) kwoty 3.973 zł wraz z odsetkami oraz wniósł o zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwany (powód wzajemny) powoływał się na okoliczności wskazane w sprzeciwie od nakazu zapłaty. Żądana kwota wynika z tego, iż pozwany (powód wzajemny) zażądał obniżenia ceny o kwotę 10.024,50 zł, którą wyliczył jako koszt usunięcia wad w pracach wykonanych przez powoda (pозwanego wzajemnego), a następnie złożył oświadczenie o potrąceniu wierzytelności powoda (pозwanego wzajemnego) w wysokości 6.051,60 zł z wierzytelnością pozwanego (powoda wzajemnego) w wysokości 10.024,50 zł informując, iż wierzytelność powoda (pозwanego wzajemnego) uległa całkowitemu umorzeniu, zaś wierzytelność pozwanego (powoda wzajemnego) uległa zmniejszeniu do kwoty 3.972,90 zł.

W odpowiedzi na sprzeciw od nakazu zapłaty, a także pozew wzajemny powód (pозwany wzajemny) wskazał, iż pozwany (powód wzajemny) w żadnym miejscu swojego stanowiska nie zakwestionował należytego i pełnego wykonania przez powoda (pозwanego wzajemnego) świadczeń zamówionych przez siebie w ramach domówienia z dnia 12 stycznia 2015r. Nie zakwestionował też tego, iż kwota wynikająca z faktury (...) jest powodowi (pозwanemu wzajemnemu) należna. Pozwany (powód wzajemny) uznał swój dług wobec powoda (pозwanego wzajemnego), gdyż oświadczenie o potrąceniu nie było składane warunkowo, czy na wypadek, gdyby wierzytelność istniała. Powód (pозwany wzajemny) wskazał, iż pozwanemu (powodowi wzajemnemu) nie przysługuje, ani nigdy nie przysługiwała

żadna wierzytelność pieniężna, którą mógłby przedstawić skutecznie do potrącenia z wierzytelnością R. S.. Pozwany (powód wzajemny) miał wiedzę na temat wykonywanych przez powoda (pozwanego wzajemnego) prac i wszystkie kwestie z tym związane zostały przez niego zaakceptowane w chwili odbioru dostarczonych lub zamontowanych mebli, zatem odpowiedzialność R. S. z tytułu rękojmi za wady jest wyłączona. Powód (pozwany wzajemny) wskazał, iż kwestionuje, aby zgłaszane przez R. W. (1) problemy dotyczące mebli miały walor wad, nadto wskazał, iż odnośnie mebli objętymi dwoma umowami pozwany (powód wzajemny) nie dochował aktów staranności, co skutkowało utratą wszelkich jego uprawnień z rękojmi w rzeczonym zakresie, zaś dodatkowo w przypadku prac objętych umową z dnia 13 maja 2014r., odpowiedzialność powoda (pozwanego wzajemnego) wygasła z uwagi na upływ jednorocznego terminu rękojmi. Nadto żądanie obniżenia ceny było przedwczesne. Strona powodowa (pozwana wzajemna) wskazała, iż wnosi o oddalenie pozwu wzajemnego i zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu.

W toku postępowania strony podtrzymywały swoje stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W ramach prowadzonych działalności gospodarczych R. W. (2) zlecał R. S. wykonanie, dostawę oraz montaż wyposażenia i doposażenia meblowego w pensjonacie (...) położonym w P. przy ul. (...).

Bezsporne.

W dniu 13 maja 2014r. R. S. (Sprzedający) zawarł z R. W. (1) (Kupujący) umowę sprzedaży nr (...). Przedmiotem umowy, zgodnie z § 1 była sprzedaż, dostawa oraz montaż przez Sprzedającego na rzecz Kupującego wyposażenia meblowego, według projektów załączonych do umowy i ustaleń z Kupującym, sprzedaż, dostawa i montaż przez Sprzedającego na rzecz Kupującego paneli ściennych wraz z kompletnymi profilami na oświetlenie typu L. w zestawie z oświetleniem typu L. i wykonanie prac elektrycznych do tego zakresu prac zgodnie z załącznikami i ustaleniami do umowy, sprzedaż, dostawa i montaż przez Sprzedającego na rzecz Kupującego paneli ściennych/odbojnic do pokoi, zgodnie z uzgodnieniami z Kupującym. Miejscem dostawy i montażu był obiekt w miejscowości P. zlokalizowany przy ulicy (...) (ust.3). Zgodnie z § 2 łączna cena za sprzedane, dostarczone i zamontowane Kupującemu wyposażenie wymienione w § 1 wynosi 68.592 zł netto. Zgodnie z ust. 2 Kupujący zobowiązuje się zapłacić Sprzedającemu zaliczkę w wysokości 40% wartości zamówienia, tj. 33.747,26 zł brutto w ciągu 3 dni od podpisania umowy i dostarczeniu przez Sprzedającego faktury VAT. Zgodnie z § 3 ust. 8 w przypadku wadliwego wykonania robót, Sprzedający zobowiązany jest do usunięcia wady na własny koszt w terminie 14 dni od daty zgłoszenia wad przez Kupującego. Zgodnie z ust. 11 Sprzedający udziela Kupującemu 36 miesięcznej gwarancji na meble licząc od daty podpisania przez strony protokołu zdawczo-odbiorczego.

Dowód:

- umowa nr (...), k.39-41, 113-115;
- oferta wraz z rzutami rysunków, k.42-46, 116-120.

(...) dla pozwanego produkowane były w Fabryce (...) S.A.

Dowód:

- oświadczenie k. 337

W dniu 13 maja 2014r. R. S. wystawił R. W. (1) dwie faktury pro-forma:

- nr 11/05/2014 tytułem zaliczki 40% wartości zamówienia na wyposażenie meblowe na kwotę 33.747,26 zł; na fakturze została uiszczona adnotacja „zapłacone 13.05.14 M-Bank”;

- nr 12/05/2014 tytułem zaliczki 40% na wyposażenie meblowe na kwotę 6.095,88 zł; na fakturze została uiszczona adnotacja „zapłacone 13.05.14 (...)”.

Dowód:

- faktury, k.47-48, 121-122.

W ramach powyższej umowy do pensjonatu zostały dostarczone szafy, łóżka, sofy, lodówki, wyposażenie recepcji, panele ściennie i półki. Wyposażenie to było dostarczane przed otwarciem sezonu letniego, prace były dokończane w lipcu 2014 r.

Dowód:

- zdjęcia k. 65-78

- maile k. 107, 109

Sofy wybierane były wspólnie przez strony na podstawie zdjęć w Internecie.

Dowód :

- zeznania J. S. k. 235-238

- zeznania M. W. k. 244-247

Po dostarczeniu szaf okazało się, że nie są one odpowiedniej wysokości, aby sięgały do wysokości zaprojektowanej, powód zdecydował się zamontować nóżki. Pozwany zgodził się na to, chcąc otworzyć pensjonat dla gości.

Sofy zostały odebrane, jakkolwiek pozwany nie był zadowolony z tego, że mają one ruchome poduszki i uważał, że są niewygodne. Do pozostałych mebli pozwany nie zgłosił zastrzeżeń przy odbiorze, w późniejszym natomiast czasie zgłaszał, że grzeją się lodówki w szafach. .

Dowód:

- zeznania J. S. w części k. 235-238

- zeznania M. W. k. 244-247

- zeznania pozwanego k. 249-250

W dniu 08 lipca 2014r. R. W. (2) wystosował do J. S. (2) (żony R. S., która pomagała prowadzić działalność gospodarczą) wiadomość e-mail, w której wskazał, iż nadal nie uzyskał informacji kiedy zostaną zakończone prace zgodnie z umową i wieloma ustaleniami, które odbyły się jeszcze przed podpisaniem umowy, a także podczas wizyt w siedzibie w firmie i na budowie. Wskazał, iż meble nadal są niekompletne, panele ściennie nie są dokończone. Wskazał, iż dawno minął termin zakończenia prac, a także, iż mebel lady recepcyjnej oprócz tego, że kolorystycznie pasuje do wystroju, to już wymiarowo, technicznie jest całkowicie nieprzemysłany, częściowo niesprawny i odbiegający całkowicie od jego oczekiwań i zapewnień co do funkcjonalności. R. W. (2) wskazał nadto, iż trzy sofy do pokoi z antresolą mają luźne poduchy, a nie powinno to mieć miejsce, co wiele razy zaznaczał w rozmowach. Poinformował, iż nie może rozpocząć działalności, przez co traci wpływy.

W wiadomości e-mail J. S. (2) poinformowała, iż na dzień 04 lipca pensjonat był gotowy do przyjęcia gości. Brak kilku półek nie wpływa na zamknięcie obiektu. Co do braku montażu paneli J. S. (2) wskazała, iż R. W. (2) osobiście przekazywał montażystom, aby ich nie montowali.

W wiadomości e-mail z dnia 10 lipca 2014r. R. W. (2) poinformował J. S. (2), iż prosi, aby przywiozła na ich spotkanie gotowy plan, jak i zabrała ze sobą montażystów wraz z materiałami, celem wykonania wentylacji w zabudowach lodówek, w pokojach, gdyż jest problem z ich przegrzewaniem. Brak wentylacji jest nietrafionym pomysłem i jest dodatkowym niepotrzebnym problemem. Tego samego dnia J. S. (2) poinformowała R. W. (1), iż to on sam zdecydował o innych lodówkach- wolnostojących, zamiast minibarów do zabudowy, dlatego też jest problem, o którym wspominał. Otwory na plecach są nadto wystarczające dla lodówek do zabudowy, natomiast u R. W. (1) konieczne jest zastosowanie dodatkowych wentylacji.

Dowód:

- wiadomość e-mail z dnia 08 lipca 2014r., k.109-109v, 185-185v;
- wiadomość e-mail, k.107, 183;
- wiadomości e-mail z dnia 10 lipca 2014r., k.109, 107, 183-183v, 185.

Na początku 2015 r. została zwarta umowa o dzieło pomiędzy R. S. (Wykonawca) a R. W. (1) (Zleceniodawcą), przedmiotem której było, zgodnie z § 1, wykonanie, dostawa oraz montaż przez Wykonawcę na rzecz Zleceniodawcy wyposażenia meblowego według projektów o nr 1 załączonych do umowy i ustaleń ze Zleceniodawcą. Miejszem dostawy i montażu był obiekt w miejscowości P. zlokalizowany przy ulicy (...) (ust.2). Zgodnie z § 2 ust. 1 łączna cena za wykonanie, dostarczenie i zamontowanie Zleceniodawcy wyposażenia wynosi 31.369 zł netto. Zleceniodawca zobowiązuje się zapłacić Wykonawcy zaliczkę w wysokości 40% wartości zamówienia, tj. 15.433,55 zł w ciągu 3 dni od podpisania umowy i dostarczeniu przez Wykonawcę faktury VAT. Zgodnie z § 3 ust. 7 Wykonawca w przypadku wadliwego wykonania robót, zobowiązany jest do usunięcia wady na własny koszt w terminie 14 dni od daty zgłoszenia wad przez Zleceniodawcę. Zgodnie z ust. 10 Wykonawca udziela Zleceniodawcy 36 miesięcznej gwarancji na przedmiot tej umowy licząc od daty zapłaty ostatniej raty pieniężnej za przedmiot umowy.

W ramach powyższej umowy dostarczone miały być odbojnice ściennie oraz szafka na klucze do recepcji, przy czym pozwany zamówił 20 przegródki.

Dowód:

- umowa o dzieło wraz z rzutami rysunków, k.49-58, 123-132.
- zeznania J. S. k. 235-238

Odbojnice były montowane w kwietniu 2015 r., natomiast szafkę dostarczono w czerwcu 2015 r. Okazało się wówczas, że ma ona 18 zamiast 20 przegródek. Szafka została zamontowana w obecności pozwanego, który nie zgłaszał w tym momencie zastrzeżeń. Faktura za tę część mebli została przez pozwanego zapłacona. Pozwany nie zgłaszał również żadnych zastrzeżeń co do sposobu zamontowania odbojnic. W tym samym okresie powód na prośbę pozwanego naprawiał kosze na ubrania w pokoju dziecka pozwanego.

Dowód:

- zeznania J. S. k. 235-238

W dniu 12 stycznia 2015r. R. W. (2) oraz R. S. zawarli domówienie, w ramach którego R. S. zobowiązał się do wykonania: zabudowy ściany w apartamencie z listwami zobał 5 sztuk bez uchwytów, wieszaka drewnianego do odzieży –antykradzieżowy, panelu zobał do dziewczynek-zabudowa ściany, panelu pod tv u dziewczynek, zabudowy ściany w apartamencie na rogu, szafy w przedpokoju z listwami zobał 5 sztuk po długości. W domówieniu wskazano, iż wkład do szuflady blum na sztućce zostanie wykonany nieodpłatnie. Wartość całego zamówienia została wyliczona na kwotę 10.356,60 zł. Pozwany w dniu 15 stycznia 2015r. dokonał wpłaty zaliczki na poczet ww. prac w kwocie 3.500 zł, wobec czego do zapłaty pozostała kwota 6.856,60 zł.

Dowód:

- oferta, k.14;
- domówienie, k.15, 63;
- dowód wpłaty, k.16.

Także prace z powyższego domówienia były wykonywane wiosną 2015 r. Po ich wykonaniu pozwany poprosił o przesunięcie wystawienia ostatniej faktury na wrzesień 2015 r., na co powód przystał.

Dowód:

- zeznania J. S. k. 235-238

Przy montażu zabudowy Z. okazało się, że został popełniony błąd przy projektowaniu i elementy zabudowy są za krótkie. Powód rozmawiał o tym z żoną pozwanego i zapadła decyzja, by zamontować elementy takie, jakie przywieziono, z listwą aluminiową w miejscu podziału. W zamian powód wykonał gratis wnękę w przedpokoju. Pozwany odebrał tę zabudowę.

Dowód:

- zeznania J. S. k. 235-238
- zeznania M. W. k. 244-247
- zeznania powoda k. 247-249

Po sezonie okazało się, że odbojnice montowane wiosną wybrzuszyły się, odbojnice w aneksach odklejają się. Na jednym z blatów pojawiło się odbarwienie, ponadto odkleił się listwa aluminiowa w recepcji i rozregulowały się zawiasy w zabudowach. W niektórych pokojach zacinają się prowadnice od drzwi szaf. Pozwany samodzielnie założył cokoły, poprawił wybrzuszone zagłówki, przymocował odbojnice w aneksach kuchennych i naprawił kosze na bieliznę. W obiekcie temperatura nie spada poniżej 10 stopni.

Dowód:

- zeznania M. W. k. 244-247
- zeznania pozwanego k. 249-250

W dniu 18 września 2015r. R. W. (2) wystosował do J. S. (2) wiadomość e-mail, w którym wskazał, iż nawiązując do rozmowy telefonicznej przedstawia wady, usterki, niedociągnięcia wynikające w jego ocenie z braku właściwej komunikacji pomiędzy osobami odpowiedzialnymi za projekty i zamówienia prefabrykatów przewidzianych do późniejszego montażu. Uwagi, jakie zawarł R. W. (2) w ww. piśmie to:

1. Wskazał, iż w jego zapytaniu o ofertę na dostawę trzech sof wiele razy z żoną podkreślał, że mają to być meble bez ruchomych poduszek. W ofercie przedstawionej przez J. S. (2) otrzymał zapewnienie, że są to meble spełniające jego oczekiwania. W efekcie został bardzo niesprawiedliwie postawiony przed faktem na krótko przed przybyciem pierwszych gości, gdyż otrzymane sofy były całkowicie niezgodne z oczekiwaniami, poduszki były ruchome, nadto odkształcały się. Sofy nie nadawały się do spania, gdyż są twarde. Nadto cena za te poduszki była za wysoka co do jakości, funkcjonalności w użytkowaniu.

2. Wskazał, iż ma uwagi co do koszyków w szafie pokoju jego córek. Pomimo starań ze strony monterów w montażu nadal były niestabilne, bardzo giętkie i wypadły z prowadnic. W jego ocenie został zastosowany najtańszy na rynku dostępny produkt, a to oznacza właśnie problemu w późniejszym użytkowaniu.

3. Wskazał, iż ma uwagi co do zabudowy Z.. Nie otrzymał odpowiedzi na pytanie dlaczego zostały zamontowane zbyt krótkie płyty. Wskazał, iż wie, że płyty o długości odpowiadającej długości ściany, która była przewidziana do zabudowy występują na rynku.

4. Wskazał, iż odbojnice w niektórych pokojach zostały poskracane, tym samym pozbawione zostały oklein bocznych i zwiększyło to możliwość chłonięcia przez nie wilgoci, czyli w efekcie czego będą one z czasem puchnąć. Błąd w pomiarach, które były wykonywane dwa razy lub w składaniu zamówień. Nadto wskazał, iż w pokojach (...) wybrzuszyły się wynikiem zbyt mocnego ściśnięcia w narożu ściany.

5. Wskazał, iż ma uwagi co do szaf w pokojach dla pracowników. Półki są tak wąskie, że nie dają w zasadzie żadnych możliwości korzystania z nich.

6. Wskazał, iż brak jest kompletnej ilości przegródek na klucze do pokoi w ladzie recepcyjnej.

7. Wskazał, iż brak jest cokołów pod zabudową meblową w każdym pokoju. Jest to bardzo poważny mankament, gdyż stopki, na jakich stoją zabudowy, są tak niskie, że uniemożliwiają sprzątanie pod nimi brudu oraz resztek jedzenia jakie spadają gościom na podłogę. To z kolei wiąże się z tym, że z czasem resztki jedzenia zaczną się psuć i wydzielać niepożądany zapach.

W odpowiedzi na powyższą wiadomość e-mail tego samego dnia J. S. (2) wysłała do R. W. (1) wiadomość e-mail, w której wskazała, iż dziękuje za informację, a także że pozostaje do rozliczenia kwota 4.950 według umowy brutto pisanej i netto ustnej. Zapytała, kiedy nastąpi rozliczenie.

Dowód:

- wiadomości e-mail z dnia 18 września 2015r., k. 59-60, 133.

W dniu 08 października 2015r. J. S. (2) wystosowała do R. W. (1) wiadomość e-mail, o treści: „Witam, proponuję znaleźć rozwiązanie na rozliczenie z tabelki. Kwota, która jest do zapłacenia, jest niepodważalna. Zgodnie z dostawą obowiązuje reklamacja, nikt od niej nie ucieka.”

Dowód:

- wiadomość e-mail z dnia 08 października 2015r., k.62.

Na zlecenie pozwanego została sporządzona przez D. G. (1) oferta wykonania prac wraz z kosztem ich wykonania: wykonanie brakujących 76,4 mb cokołów meblowych (1674 zł), demontaż, oklejenie brakującej okleiny, ponowny montaż odbojnic meblowych ściennych (320 zł), poprawienie montażu odbojnic ściennych aneksów kuchennych (210 zł), zlikwidowanie wybrzuszeń odbojnic ściennych (140 zł), poprawienie montażu prowadnic koszyków na bieliznę (110 zł), wymiana, montaż listew aluminiowych w recepcji (490 zł), regulacja, wymiana zawiasów drzwi w zabudowach meblowych (300 zł), regulacja, wymiana rolek/prowadnic drzwiowych w szafach (430 zł), wykonanie szafki na klucze z przegródkami (2225 zł), wykonanie dodatkowych półek i koszyków do szaf dla pracowników (336 zł), wymiana meblowej zabudowy ściennej –Z. (1915 zł). Łączny koszt tych prac został ustalony na kwotę 8.150 zł netto.

Dowód:

- oferta, k.64, 140.

W dniu 14 października 2015r. R. W. (2) sporządził pismo, w którym wskazał, iż składa reklamację w związku z ujawnionymi wadami: brak cokołów w zabudowach meblowych, brak okleiny w odbojnicach ściennych, źle zamontowane odbojnice ścienne w zabudowach aneksów kuchennych, wybrzuszone odbojnice, niekompletna, niefunkcjonalna zabudowa meblowa w pokojach dla pracowników, niekompletna ilość przegródek na klucze do pokoi w segmencie meblowym recepcji, niewłaściwie zamontowane koszyki na bieliznę, fatalna jakość i komfort trzech dostarczonych sof, fatalna jakość blatów kuchennych, formatki od zabudowy za krótkie, odklejające się listwy aluminiowe w zabudowie recepcji, około 60% frontów drzwiowych zabudowy meblowej w pokojach obniżyło się na zawiasach, wadliwe rolki do przesuwania drzwi w szafach. Nadto wskazał, iż żąda obniżenia ceny o kwotę 10.024,50 zł brutto, którą musi wydatkować na usunięcie wad, a także, iż z uwagi na to, że do rozliczenia z jego strony pozostała kwota 6.051,60 zł brutto oświadczył, iż dokonuje potrącenia wierzytelności, w wyniku czego wierzytelność ulega całkowitemu umorzeniu, zaś jego wierzytelność zmniejsza się do kwoty 3.972,90 zł brutto.

W dniu 30 października 2015r. R. S. wystawił R. W. (1) fakturę nr (...) tytułem prac określonych w domówieniu z dnia 12 stycznia 2015r. na łączną kwotę 10.356,60 zł z terminem zapłaty do dnia 06 listopada 2015r. Na fakturze wskazano, iż zapłacono kwotę 3.500 zł, wobec czego do zapłaty pozostała kwota 6.856,60 zł, a także, iż wkład do szuflady na sztuce blus został wykonany nieodpłatnie. Nadto w odpowiedzi na pismo z dnia 14 października 2015r. poinformował, iż po uregulowaniu płatności możliwe jest rozpatrzenie reklamacji, a które to reklamacje dotyczą wyposażenia zakupionego w roku 2013.

Pismem z dnia 06 listopada 2015r. R. W. (3) wskazał, iż podnosząc swoje uwagi zgłoszone w piśmie z dnia 14 października 2015r. uznaje, iż w ramach rozliczenia R. S. jest mu winien kwotę 3.167,90 zł brutto. Nadto zażądał faktury na kwotę 3.500 zł brutto zapłaconej w dniu 15 stycznia 2015r.

Dnia 30 listopada 2015r. R. S. wystosował do R. W. (1) pismo, w którym wskazał, iż przesyła fakturę nr (...) na dostarczone i zamontowane elementy w obiekcie pensjonat (...) w P..

Dowód:

- pismo z dnia 14 października 2015r., k.19;
- faktura nr (...) wraz z dowodem nadania, k.17-18;
- pismo z dnia 30 października 2015r., k.20;
- pismo z dnia 06 listopada 2015r., k.21;
- pismo z dnia 30 listopada 2015r., k.23.

Dnia 01 grudnia 2015r. R. S. wezwał R. W. (1) do zapłaty należności wynikającej z faktury nr (...) wraz z odsetkami, tj. kwoty 6.856,60 zł + 61,05 zł- łącznie kwoty 6.917,65 zł.

W odpowiedzi na wezwanie do zapłaty pismem z dnia 10 grudnia 2015r. R. W. (2) wskazał, iż podtrzymuje swoje stanowiska przedstawione w pismach z dnia 14 października 2015r. i 06 listopada 2015r.

Dowód:

- wezwanie z dnia 01 grudnia 2015r., k.22;
- pismo z dnia 10 grudnia 2015r., k.25.

Pismem z dnia 01 marca 2016r. R. S. wystosował do R. W. (1) przedsądowe wezwanie do zapłaty kwoty 6.856,60 zł wynikającej z faktury nr (...). Nadto wezwał również do zapłaty kwoty 40 euro tytułem rekompensaty za koszty odzyskiwania należności.

W piśmie z dnia 09 marca 2016r. R. W. (2) podtrzymał swoje stanowisko odnośnie żądania zapłaty.

Dowód:

- pismem z dnia 01 marca 2016r., k.26;

- pismo z dnia 09 marca 2016r., k.27-27v.

Z dokumentów załączonych do umów nie wynika, czy meble od początku zaprojektowano z cokołami, nie ma też rysunków dotyczących szaf dla pracowników. Nie wskazano w dokumentach specyfikacji takich elementów jak koszyki na bieliznę, zawiasy, rolki. Elementy te nie zostały zamontowane w sposób wadliwy, natomiast nie jest to osprzęt, jaki powinien być stosowany w obiektach takich jak hotele czy pensjonaty. Zawiasy wymagają okresowej regulacji. Koszyki zamontowane w apartamencie pozwanego to sprzęt najtańszy na rynku. Szafy dla pracowników nie można uznać za niefunkcjonalną.

Brak okleiny w odbojnicach, źle zamontowane odbojnice w aneksach to wady nieistotne, które mogły być wykryte bezpośrednio po montażu. Wybrzuszone odbojnice to wada nieistotna, podobnie odklejone listwy, wady te mogły ujawnić się w trakcie użytkowania.

Brak okleiny to wada nieusuwalna, obniżenie wartości prac to kwota 300 zł; źle zamontowane odbojnice to wada nieusuwalna, obniżenie wartości prac to kwota 200 zł; wybrzuszone odbojnice to wada nieusuwalna, obniżenie wartości prac to kwota 150 zł, odklejające się listwy w recepcji to wada usuwalna, koszt usunięcia to 400 zł.

W meblach skrzyniowych nie praktykuje się ustawiania mebli bez stopek. Jest to możliwe, jeśli strony to uzgodnią. Elementy z płyty meblowej przyklejone do ściany mogą się oderwać od ściany w przypadku wahań temperatury i wilgotności w pomieszczeniu. Odbojnice w kuchniach przymocowano prawidłowo na klej.

Nie da się okleić brzegów odbojnic bez ich oderwania od ściany, natomiast można to zasilikonować. Szpary między odbojnicami w aneksach kuchennych mogą być w sposób estetyczny wypełnione odpowiednim materiałem stolarskim, natomiast wybrzuszone odbojnice można naprawić zwiększając dylatację i przykręcając je do ściany.

Koszt naprawy okuć, zawiasów, rolek i szyn to 730 zł, koszt wykonania cokołów to 1146 zł netto, naprawa szafki na klucze polegająca na wstawieniu dodatkowych ukośnych przegródek to 45 zł. Prace te wyceniono przy zastosowaniu 50 zł za roboczogodzinę, co odpowiada stawkom obowiązującym w naszym województwie.

Dowód: opinia biegłego k. 270-284, 310-313, 316-318, 345-347

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo główne jest uzasadnione, natomiast powództwo wzajemnie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód domagał się w niniejszej sprawie zapłaty brakującej części wynagrodzenia za dostarczone na rzecz pozwanego meble i zabudowy, natomiast pozwany podniósł zarzut obniżenia ceny z tytułu wad rzeczy i potrącenia.

Umowy zawierane przez strony należy zakwalifikować jako umowy sprzedaży. Z dokumentu złożonego na ostatniej rozprawie wynika bowiem, że powód nie był wytwórcą mebli, które zobowiązał się dostarczyć, były one produkowane przez podmiot trzeci, powód natomiast zobowiązał się także zmontować meble i zabudowy u pozwanego, co jednak należy uznać za zobowiązanie służebne wobec zobowiązania podstawowego, jakim było dostarczenie mebli. Wobec tego umowy stron to umowy sprzedaży, opisane w treści art. 535 k.c.

Stanowisko pozwanego zostało w sprzeczności i pozwie wzajemnym sformułowane w sposób niejednoznaczny, wskazujący, iż pozwany jednocześnie zgłasza roszczenia wynikające z rękojmi, jak i z gwarancji. Jeśli idzie o rękojmię,

to w sprawie zastosowanie mają dwa stany prawne, albowiem pierwsza umowa stron została zawarta w 2014 r., przed zmianą przepisów w tym zakresie, a pozostałe dwie w 2015 r.

Zgodnie z art. 556 § 1 k.c. w brzmieniu obowiązującym do 24.12.2014 r. sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana ma wadę zmniejszającą jej wartość lub użyteczność ze względu na cel w umowie oznaczony albo wynikający z okoliczności lub z przeznaczenia rzeczy, jeżeli rzecz nie ma właściwości, o których istnieniu zapewnił kupującego, albo jeżeli rzecz została kupującemu wydana w stanie niezupełnym. Obecnie przepis ten stanowi, że sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana ma wadę fizyczną lub prawną (rękojnia), natomiast pojęcie wady opisane jest w art. 556 § 1 i 3 k.c., które stanowią, że wada fizyczna polega na niezgodności rzeczy sprzedanej z umową, a także na nieprawidłowym jej zamontowaniu i uruchomieniu, jeżeli czynności te zostały wykonane przez sprzedawcę lub osobę trzecią, za którą sprzedawca ponosi odpowiedzialność. Zmiany te nie wpływają na sposób rozumienia wady, natomiast istotne dla niniejszej sprawy różnice po dokonanej nowelizacji sprowadzają się do tego, że przed zmianami uprawnienia z tytułu rękojmi wygasły z upływem roku od dostarczenia rzeczy, przy czym zarzut mógł być podniesiony także po upływie terminów, jeśli przed ich upływem kupujący zawiadomił o wadzie (art. 568. § 1 i 3 k.c.). Natomiast obecnie sprzedawca odpowiada z tytułu rękojmi, jeżeli wada fizyczna zostanie stwierdzona przed upływem dwóch lat od wydania rzeczy, Roszczenie o usunięcie wady lub wymianę rzeczy sprzedanej na wolną od wad przedawnia się z upływem roku, licząc od dnia stwierdzenia wady, (art. 568 § 1-3), a w terminie tym kupujący może złożyć oświadczenie o odstąpieniu od umowy albo obniżeniu ceny z powodu wady rzeczy sprzedanej, przy czym jeżeli kupujący żądał wymiany rzeczy na wolną od wad lub usunięcia wady, bieg terminu do złożenia oświadczenia o odstąpieniu od umowy albo obniżeniu ceny rozpoczyna się z chwilą bezskutecznego upływu terminu do wymiany rzeczy lub usunięcia wady.

W obydwu stanach prawnych obowiązkiem kupującego, będącego przedsiębiorcą, jest zbadanie rzeczy w czasie i sposób przyjęty przy rzeczach tego rodzaju i zawiadomienie sprzedawcy o wadzie niezwłocznie, a jeśli wada wyszła na jaw dopiero później – zawiadomienie niezwłocznie po jej wykryciu. Skutkiem niedochowania tego obowiązku jest utrata uprawnień z rękojmi (art. 563). Obecnie jednak z art. 564 k.c. wynika, że w przypadkach przewidzianych w art. 563 utrata uprawnień z tytułu rękojmi za wady fizyczne rzeczy nie następuje mimo niezachowania terminów do zbadania rzeczy przez kupującego lub do zawiadomienia sprzedawcy o wadzie, jeżeli sprzedawca wiedział o wadzie albo zapewnił kupującego, że wady nie istnieją.

Ponadto stosownie do art. 557. § 1 i 2 k.c. sprzedawca jest zwolniony od odpowiedzialności z tytułu rękojmi, jeżeli kupujący wiedział o wadzie w chwili zawarcia umowy, a gdy przedmiotem sprzedaży są rzeczy oznaczone tylko co do gatunku albo rzeczy mające powstać w przyszłości, sprzedawca jest zwolniony od odpowiedzialności z tytułu rękojmi, jeżeli kupujący wiedział o wadzie w chwili wydania rzeczy.

Katalog uprawnień kupującego w przypadku wad zawiera art. 560 § 1 k.c.(w starym brzmieniu), stanowiący m. in., że jeżeli rzecz sprzedana ma wady, kupujący może żądać obniżenia ceny, przy czym jeżeli kupujący żąda obniżenia ceny z powodu wady rzeczy sprzedanej, obniżenie powinno nastąpić w takim stosunku, w jakim wartość rzeczy wolnej od wad pozostaje do jej wartości obliczonej z uwzględnieniem istniejących wad (§ 3).

Ten sam przepis w nowym brzmieniu przewiduje, że kupujący może złożyć oświadczenie o obniżeniu ceny albo odstąpieniu od umowy, chyba że sprzedawca niezwłocznie i bez nadmiernych niedogodności dla kupującego wymieni rzecz wadliwą na wolną od wad albo wadę usunie. Ograniczenie to nie ma zastosowania, jeżeli rzecz była już wymieniona lub naprawiana przez sprzedawcę albo sprzedawca nie uczynił zadość obowiązkowi wymiany rzeczy na wolną od wad lub usunięcia wady. Obniżona cena powinna pozostawać w takiej proporcji do ceny wynikającej z umowy, w jakiej wartość rzeczy z wadą pozostaje do wartości rzeczy bez wady.

Dokonując oceny roszczeń zgłoszonych przez pozwanego Sąd ograniczył się tylko do tych wad, z których pozwany wyprowadzał konsekwencje finansowe (żądanie obniżenia ceny i potrącenie). Są to zatem te usterki, które opisano w ofercie D. G. (1) (k. 64)

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na dowodach z dokumentów oraz na zeznaniach świadków J. S. (2), M. W. (2) i stron. Nieznaczne rozbieżności pomiędzy ich zeznaniami należy tłumaczyć wpływem czasu i tym, że nie wszystko powód i pozwany załatwiali osobiście, częściowo ustaleniami zajmowały się ich żony. Niemniej jednak z zeznań tych wyłania się dość spójny obraz wydarzeń i Sąd uznał te zeznania za wiarygodne, z jednym wyjątkiem – że przy montażu szaf pracownicy powoda mieli uzgodnić z żoną powoda, że w późniejszym czasie zostaną pod szafami zamontowane cokoły. Ustalając kwestię, czy szafy miały mieć nóżki, czy nie, Sąd miał na uwadze opinię biegłego, że tego typu mebli co do zasady nie stawia się bezpośrednio na podłodze, jest to jednak możliwe, jeśli strony tak uzgodnią. Co do obowiązku zamontowania cokołów, to zeznania A. S. (k. 238) były w tym zakresie bardzo niepewne. Natomiast biegły wskazał, że na części rysunków widać szafy z cokołami, co przemawia za tym, iż szafy, o ile zamontowano w nich stopki, powinny jednocześnie mieć cokoły. Tych niewątpliwie powód nie zamontował, jednakże pozwany zgodził się na montaż mebli w takim kształcie, mimo, że wiedział o wadzie (art. 557 § 2 k.c.). Jeśli zaś idzie o uzgodnienie, że cokoły zostaną zamontowane w późniejszym czasie, to w ocenie Sądu treści takich uzgodnień nie potwierdza korespondencja mailowa, wymieniana przez strony w lipcu 2014 r. W mailach tych pozwany zgłaszał wiele kwestii, które budziły jego zastrzeżenia, natomiast w żadnym nie wskazał na konieczność montażu cokołów, wobec czego należy przyjąć, iż wada ta nie została powodowi zgłoszona.

Za wiarygodną uznano też opinię biegłego, z tym, że Sąd nie uwzględnił tej części opinii, która wobec braku projektów stwierdzała, iż nie można uznać, że brak cokołów i szafka z 18 przegródkami to wady. Sąd uznaje, że osobowy materiał dowodowy nie budzi wątpliwości co do tego, że szafy powinny mieć cokoły, zaś szafka na klucze powinna mieć 20 przegródek, zatem wykonanie szaf bez cokołów i szafka z 18 przegródkami oznacza wadę. Nie prowadzi to jednak do uwzględnienia roszczeń pozwanego, o czym niżej.

Wymienione w ofercie D. G. prace odnoszą się do pierwszej umowy w poz. 1, 5-8 i 10 (cokoły, koszyki, listwy, zawiasy, rolki i prowadnice oraz szafa dla pracowników). Jak bowiem wynika z zeznań świadków, w trakcie drugiej umowy montowano wyłącznie odbojnice na ścianach i dostarczono szafkę na klucze, natomiast zakres domówienia został szczegółowo opisany w jego treści. Oznacza to, że wskazane powyżej prace muszą być oceniane na podstawie przepisów obowiązujących przed zmianami z 25.12.2014 r. Biorąc pod uwagę, że umowa została wykonana najdalej w lipcu 2014 r., a pierwsze zgłoszenie usterek nastąpiło we wrześniu 2015 r., roszczenia z rękojmi w tym zakresie wygasły, ponadto pozwany nie wykazał, by dochował aktów staranności, o których mowa w art. 563 k.c., nie wykazał, kiedy wykrył ewentualne wady, które mogły wyjść na jaw dopiero w trakcie eksploatacji i nie wykazał, by zgłosił je niezwłocznie. Przy tym kwestia koszyków, zawiasów, rolek i prowadnic w ogóle nie może być uznana za wadę, skoro materiał dowodowy nie pozwala na ustalenie, iż to powód był osobą odpowiedzialną za wybór tych elementów. Biegły szczegółowo wskazał tutaj, że z projektów załączonych do akt sprawy nie wynika zastosowanie konkretnego osprzętu. W pierwszej umowie wskazano, że to kupujący dokonał wyboru asortymentu, na podstawie katalogów i próbników. Wprawdzie to powód jest profesjonalistą w swojej dziedzinie i powinien proponować osprzęt odpowiedni do celu, jakiemu meble mają służyć, ale z drugiej strony cena osprzętu (zawiasy, prowadnice) może znacząco wpłynąć na cenę mebla, co jest okolicznością powszechnie znaną i co dodatkowo potwierdził biegły w swej opinii. Wobec kategorycznego zapisu umowy, iż asortyment wybierał kupujący i braku dowodów na to, iż wybór zawiasów czy prowadnic pozostawiono powodowi nie sposób uznać, że zamontowanie w sposób prawidłowy najtańszych elementów takich jak zawiasy, prowadnice czy koszyki może być uznane za wadę. Także i „niefunkcjonalność” szafy dla pracowników, co do której pozwany sprecyzował tylko, że jego zdaniem przegródka w szafie o świetle 14 cm jest za mała, wobec braku projektów i wskazania w umowie, że to pozwany wybierał meble, nie może być uznana za wadę.

Pozostałe prace wskazane w ofercie D. G. dotyczą dostaw z umów zawartych i zrealizowanych w 2015 r. Chodzi o naprawy odbojnic, wykonanie nowej szafka do recepcji i wymianę zabudowy ściennej Z.. Jeśli idzie o szafkę do recepcji i zabudowę ścienną, to powód i jego żona przyznali, że doszło do omyłki przy wykonywaniu tych przedmiotów, zatem nie budzi wątpliwości, że mamy tu do czynienia z wadą. Jednakże z zeznań świadków wynika także i to, że pozwany zaakceptował – z tych czy innych przyczyn – takie przedmioty, jakie zostały mu dostarczone, pozwalając na ich montaż. Przy zabudowie zostało także uzgodnione z żoną pozwanego rozwiązanie problemu tak, aby nie ucierpiała estetyka pomieszczenia. Wobec tego zastosowanie musi znaleźć art. 557 §2 k.c., przewidujący zwolnienie sprzedawcy od

odpowiedzialności z tytułu rękojmi, jeżeli kupujący wiedział o wadzie w chwili wydania rzeczy (przy rzeczach mających powstać w przyszłości). Natomiast co do odbojnic, to biegły wskazał, że takie kwestie jak szpary pomiędzy odbojnicami w kuchni czy brak oklejenia brzegów odbojnic przyciętych na miejscu to wady, które można było dostrzec bezpośrednio po montażu. Zatem pozwany mógł i powinien był zbadać te kwestie bezpośrednio po montażu i niezwłocznie zgłosić to powodowi. Takie niezwłoczne zbadanie i zgłoszenie nie zostało w niniejszej sprawie wykazane, a więc pozwany utracił uprawnienia z rękojmi w tym zakresie. Sąd przyjął, odmiennie niż biegły, że nie można było od razu po montażu wykryć wybrzuszenia odbojnic, te bowiem, wg zgodnych zeznań pozwanego i jego żony, powstały dopiero po sezonie. Jednakże i to nie prowadzi do uwzględnienia roszczeń pozwanego w tej części, gdyż jak wynika z opinii biegłego, w pomieszczeniach, gdzie stosowane są płyty meblowe, temperatura nie powinna spaść poniżej 16 stopni, podczas gdy żona pozwanego zeznała, że w obiekcie temperatura nie spada poniżej 10 stopni. Jednocześnie biegły wskazał, że montaż na klej jest montażem prawidłowym, a wybrzuszenie czy oderwanie odbojnicy świadczy o tym, że w obiekcie musiała być wilgoć i element pracował. Wobec tego Sąd nie znalazł podstaw do tego, by odpowiedzialnością za ten stan rzeczy obarczyć powoda.

Powyższe prowadzi do wniosku, że pozwany utracił roszczenia z rękojmi. Wobec tego jego roszczenie należy rozważyć także na podstawie przepisów o gwarancji oraz o odpowiedzialności ogólnej za nienależyte wykonanie zobowiązania.

Jeśli idzie o gwarancję, to jej istnienie jak i treść gwarancji mają swoje źródło w autonomii kontraktowej. Na gruncie badanej sprawy, wobec udzielenia pozwanemu przez powoda gwarancji w umowie sprzedaży, mamy do czynienia ze zbiegiem odpowiedzialności z tytułu rękojmi i z tytułu gwarancji. Zgodnie z art. 579 k.c. kupujący może wykonywać uprawnienia z tytułu rękojmi za wady fizyczne rzeczy, niezależnie od uprawnień wynikających z gwarancji. Jeśli idzie o wykładnię art. 579 kc, to prezentowane są odmienne poglądy – od najbardziej rygorystycznego, w myśl którego wybór jednej z podstaw odpowiedzialności jest definitywny i powoduje wygaśnięcie uprawnień z drugiej, do przynajmniej uprawnionemu całkowitą swobodę korzystania równocześnie i bez ograniczeń z uprawnień, jakie daje mu każda z wchodzących w grę instytucji prawnych - aż do uzyskania zadowalającego rezultatu (J. M.: Art. 579, czyli koń, jaki jest, każdy widzi, „Rzeczpospolita” z dnia 26 marca 1997 r., s. 15).

Zdaniem Sądu orzekającego najtrafniejszy jest pogląd, w myśl którego w całym okresie równoległego trwania odpowiedzialności z obu tytułów raz wykonane prawo wyboru „odżywa” na nowo w odniesieniu do każdej kolejnej ujawnionej wady, objętej dwoma reżimami odpowiedzialności (tak A. Brzozowski w: Kodeks cywilny. Komentarz (red. K. Pietrzykowski), t. II, Warszawa 2004, s. 85, Z. Radwański, J. Panowicz-Lipska: Zobowiązania - część szczegółowa, Warszawa 1998, s. 43 i n., E. Łętowska: Prawo umów konsumenckich, Warszawa 2002, s. 350). Wiąże się z tym zastrzeżenie, że w odniesieniu do jednej i tej samej wadliwości raz dokonany przez kupującego wybór reżimu nie może być zmieniony, chyba że obowiązki z wybranej gwarancji nie zostałyby należycie wykonane (tak Z. Radwański, J. Panowicz-Lipska: Zobowiązania - część szczegółowa, Warszawa 1998, A. Szpunar: Uwagi o rękojmi za wady prawne przy sprzedaży, „Rejent” 1997, nr 6, s. 6, R. Szostak: Głosa, E. Łętowska: Prawo umów konsumenckich, Warszawa 2002)

W niniejszej sprawie powód nie wykonywał żadnych uprawnień z rękojmi przed ich wygaśnięciem, był zatem uprawniony do zgłoszenia żądania z gwarancji. W ramach gwarancji, stosownie do przepisu art. 577 § 1 (w starym brzmieniu) i § 3 (w nowym), w razie wątpliwościyczytuje się, że gwarant jest obowiązany do usunięcia wady fizycznej rzeczy lub do dostarczenia rzeczy wolnej od wad, o ile wady te ujawnią się w ciągu terminu określonego w oświadczeniu gwarancyjnym. W niniejszej sprawie gwarancja została udzielona, ale nie wymieniono obowiązków gwaranta, wobec czego sprowadzają się one albo do usunięcia wady, albo do dostarczenia rzeczy wolnej od wad. Niewykonanie tego obowiązku może rodzić odpowiedzialność odszkodowawczą w ramach art. 471 k.c., a więc jeśli gwarant zobowiązania nie wykona, powinien naprawić szkodę z tym związaną. Jeśli więc pozwany wykazałby, że powód nie usunął wad, mógłby domagać się naprawienia poniesionej w związku z tym szkody, w tym zgłosić ją do potrącenia. Ponadto sam fakt nienależytego wykonania umowy sprzedaży może łączyć się dla kupującego ze szkodą majątkową. Dochodzenie pełnego odszkodowania za szkodę wynikłą z wady rzeczy nie jest uzależnione od wykonania przez kupującego uprawnień z tytułu rękojmi. Nie podlega jej reżimowi, co oznacza, że kupujący może dochodzić

roszczenia odszkodowawczego także po utracie uprawnień z tytułu rękojmi (A. Szpunar, Uwagi w sprawie wykładni art. 568 k.c., PPH 1997, nr 5, s. 1; F. Zoll, Glosa do uchwały SN z dnia 10 maja 1993 r., III CZP 8/93, PS 1994, nr 5, s. 72).

W niniejszej sprawie uwzględnieniu roszczeń pozwanego na podstawie art. 471 k.c. sprzeciwia się przede wszystkim to, iż pozwany nie poniósł wydatków w takiej kwocie, jak to wskazano w ofercie D. G. (1). Jak zeznał pozwany, część napraw, w tym założenie cokołów, poprawę odbojnic i prowadnic, wykonał samodzielnie, a zapytany o ewentualne koszty tych napraw nie potrafił ich wskazać. Wobec tego ani oferta D. G., ani też wycena prac dokonana przez biegłego nie daje podstaw do tego, by wydatki, które nie zostały poniesione i nie zostaną już poniesione lub tylko mogą być poniesione w przyszłości uznać za szkodę pozwanego, która nadawałaby się do potrącenia (art. 498 k.c.) z roszczeniem powoda z tytułu ceny. Niezależnie od tego, skoro pozwany jest przedsiębiorcą, to jego szkoda ogranicza się do wynagrodzeń netto, zapłaconych ewentualnym wykonawcom za usunięcie wad.

Z powyższych względów powództwo główne zostało uwzględnione, a powództwo wzajemne – oddalone w całości.

O kosztach obu powództw orzeczono zgodnie z art. 98 k.p.c. oraz § 2 ust 4 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, a o niepokrytych kosztach sądowych – na podstawie art. 113 ust 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)
4. (...)
5. (...)